

[Kristen Østergaard.]

ophævelse af loven af 1946. Jeg er også tilfreds med ministerens fremsættelsestale og de fyldige bemærkninger til lovforslaget og finder derfor ikke grund til at belyse sagen nærmere.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige venstres medvirken til lovforslagets gennemførelse, og jeg har ligesom den foregående taler ikke noget ønske om, at der skal være udvalgsbehandling.

Amtøft: Der er flere årsager til, at jeg på det radikale venstres vegne kan anbefale lovforslaget om ophævelse af loven fra 1946 om sikring af Limfjordstangerne. Baggrunden for loven af 1946 var jo, at foretagne pejlinger viste, at vanddybderne ud for tangerne blev større, således at man kunne frygte en gennembrydning af tangerne. Konsekvenserne heraf ville for arealerne ved den vestlige ende af Limfjorden være meget ubehagelige, men for Thyborøn by ville et gennembrud af tangen være helt ødelæggende. Nyere pejlinger viser imidlertid, at risikoen for gennembrud af tangerne i en meget lang årrække er ringe, således at etableringen af hovedparten af de meget kostbare anlæg kan udskydes.

Det skal dog nævnes, at der allerede er opført en tilbagetrukket dæmning langs den 20 km lange tange og foretaget sikringsarbejder ved Thyborøn og Agger, og udgifterne hertil har udgjort ca. 30 mill. kr. Men den mest udgiftkrævende del, nemlig selve dæmningen over kanalen til ca. 200 mill. kr., er ikke udført. Der er ingen tvivl om, at en sådan dæmning ville have overordentlig stor betydning for de lavtliggende enge langs Limfjorden, men folketinget har jo ved flere ændringer af den såkaldte landvindingslov fastslået, at der ikke længere skal ydes så store statsbidrag til projekter, hvis formål er at give bedre afvandringsforhold for landbrugsjorderne. Hensynet til landbrugsjorden kan således ikke veje så tungt, som da man vedtog loven i 1946. Det skal også nævnes, at fiskeriet ville blive ramt ved en lukning af Thyborøn kanal.

Det fremgår af ministerens fremsættelsestale, at regeringen har stillet forskellige betingelser for ophævelse af 1946-loven. Man forudsætter, at der anvendes 13-15 mill. kr. til forskellige sikringsarbejder, man forud-

sætter endvidere, at vanddybderne ud for tangerne holdes under stadig kontrol, og at man fortsætter overvejelserne med hensyn til, hvordan man i givet fald skal løse hele dette problemkompleks.

Det radikale venstre kan helt tilslutte sig de betingelser, som regeringen har stillet, og kan anbefale, at loven ophæves.

Aksel Larsen: SF's folketingsgruppe kan tilslutte sig lovforslaget. Vi mener, at Thyborønloven af 1946 bør ophæves, selv om ophævelsen i en vis henseende kun er en formalitet, da det er 24 år siden, loven blev vedtaget, og man siden da har beflittet sig på ikke at føre loven ud i praksis, ligesom der ingen udsigt er til, at den vil blive ført ud i praksis.

Nu er jeg jo det eneste medlem af tinget, der var med i udvalgsarbejdet i 1946, og det eneste medlem af tinget, der dengang stemte imod Thyborønloven, så derfor tror jeg nok, jeg har ret til at fremsætte nogle bemærkninger. De er naturligvis som alle mine bemærkninger fra denne talerstol strengt saglige.

Det er min opfattelse, og det var min opfattelse, at hullet ved Thyborøn, som strider mod naturen, ikke burde have været holdt åbent, at det burde have været lukket, og at man i 1946 forsømte en god lejlighed til enten at lukke hullet eller lade naturen lukke hullet. Men det er også min opfattelse, at Jyllands vestkysts havnespørgsmål bør løses som led i en samlet plan, og det har man ikke hidtil villet. Naturligvis forestillede jeg mig ikke i 1946, at man kunne lukke ved Thyborøn uden at foretage noget andet, og dette andet var en hurtig og effektiv udbygning af en virkelig stor havn ved Hanstholm. Men det blev igen løst som et særligt problem, efter at man havde vedtaget Thyborønloven og vedtaget, at hullet ved Thyborøn skulle holdes åbent til meget stor skade for Limfjordsarealerne, og dermed fik vi altså ikke den plan, vi burde have haft.

Jeg skal naturligvis ikke her redegøre for indholdet af Thyborønloven af 1946, det er gjort udmærket i lovforslagets bemærkninger og i ministerens fremsættelsestale og oven i købet gentaget af et par af ordførerne, som fuldkommen korrekt gentog, hvad ministeren havde sagt. Men jeg vil have lov til at sige, at loven af 1946 byggede